

PIERESTROJKA W KOŚCIELE?

Sławomir Skiba

<http://www.pch24.pl/pieriestrojka-w-kosciele-,14696,i.html>

Data publikacji: 2013-05-10 07:00

Data aktualizacji: 2013-05-12 13:50:00

Abusus non tollit usum	3
Awersja do Piusów.....	4
Koniec Państwa Watykańskiego?	6
Z Lateranu do katakumb i dalej... ..	7

Wybór na Stolicę Piotrową papieża Franciszka – jak to zwykle bywa po każdym konklawe – ożywił ogólny zapal wiernych, ale i ośmielił niektórych publicystów do snucia zakrojonych na szeroką skalę planów reformy Kościoła. Dziś euforia budowania możliwych scenariuszy zmian, podchwytywana i nagłaśniana przez media, sięga zenitu. Sprawa tzw. reformy Kurii Rzymskiej staje się wręcz przyczynkiem do spekulacji nad zmianą sposobu funkcjonowania papieża i powrotem do dyskusji nad *przedefiniowaniem prymatu Piotra w Kościele*. Odnosi się wrażenie, że po tysiącu siedmiuset latach drogi od katakumb przez Lateran na Watykan zwolennicy reformowania Kościoła pragną odwrócić kierunek owej drogi ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Po wyborze na Stolicę Piotrową papieża Franciszka w orbitę zainteresowań włoskich watykanistów i publicystów ze wzmożoną siłą powrócił temat reformy Kurii Rzymskiej. O konieczności podjęcia zdecydowanych działań dyscyplinujących wobec „rozpasanych rzymskich kurialistów” słyszeliśmy jeszcze przed abdykacją Benedykta XVI. Skandale wokół kurii, z aferą Vatileaks na czele, z korupcją urzędników i ich indolencją w sprawach rozmaitych nadużyć, miały – zdaniem niektórych ówczesnych komentatorów – stać za podjęciem przez byłego papieża decyzji o abdykacji. A przed i w trakcie samego konklawe stale powtarzano, że zadaniem nowego papieża będzie uporanie się z tymi problemami i podjęcie zdecydowanych działań naprawczych.

O ostatnich radykalnych postulatach wyrosłych na bazie rzekomej konieczności reformy wspomniał Grzegorz Górny, relacjonując głosy włoskich publicystów ze znanym pisarzem Vittorio Messorim na czele. W artykule zatytułowanym *Czy papież Franciszek zmieni swą siedzibę i porzuci Watykan?* Grzegorz Górny przytacza wypowiedzi, których autorzy z entuzjazmem odnoszą się do pomysłu (niewiadomego notabene pochodzenia), by przenieść papieską siedzibę ze Wzgórza Watykańskiego na Lateran – do pierwszej siedziby papieża, dziś pozostającej poza terenem Państwa Watykańskiego.

Już z samego zestawienia problemu reformy Kurii z pomysłem zmiany miejsca przebywania papieża, widać że zapal reformatorów nie ogranicza się do pragnienia wyeliminowania nadużyć w watykańskich instytucjach, lecz zmierza ku wykorzystaniu wszelkich pretekstów do radykalnych zmian w obrębie samej zasady hierarchiczności Kościoła, która w swej istocie przez wieki pozostawała niezmienna – z papieżem jako władcą również w wymiarze świeckim.

Abusus non tollit usum

Charakterystyczna dla każdej rewolucji dialektyka znów staje się kołem zamachowym proponowanych zmian. Wbrew zasadzie *abusus non tollit usum* – nadużycie nie niweczy prawa do właściwego użycia – trybuni rewolucji wykorzystywali i wykorzystują grzechy oraz nadużycia poszczególnych osób w celu obalania prawowitej władzy czy instytucji. Tak było podczas pierwszego wybuchu rewolucyjnego Lutra i innych protestanckich „reformatorów”, którzy słuszne oburzenie w obliczu nadużyć wykorzystali do ataku na samą zasadę władzy w Kościele. Tak było również w drugiej i trzeciej eksplozji rewolucyjnych namiętności, czyli rewolucji francuskiej i rewolucji bolszewickiej. Obu wszak za pretekst do krwawej rozprawy z prawowitą władzą posłużyły nadużycia poszczególnych

przedstawicielei starego porządku, nadmuchane i rozpropagowane wśród motłochu do granic absurdu. Co ciekawe, środowiska walczące dziś z rodziną wykorzystują dokładnie ten sam mechanizm: nagłaśniają nieliczne zjawiska patologiczne, w postaci maltretowania dzieci, po czym wykorzystują te przypadki do ograniczania czy wręcz negowania samej istoty władzy rodzicielskiej, by ostatecznie postulować całkowite jej zniesienie.

Identyczna sytuacja wydaje się zachodzić w przypadku instytucji Kościoła, z pewnością niewolnych od całej masy ludzkich nadużyć i grzechów, nierzadko wołających nawet o pomstę do nieba (*sic!*). Nie oznacza to jednak, że należy z tego powodu zakwestionować zasadę porządku hierarchicznego w Kościele.

Awersja do Piusów

Wspomniany powyżej Vittorio Messori nie ukrywa swych snów o nowym Kościele, który zrywa z odwieczną tradycją „papiestwa Piusów”. Powołuje się w tym na rzekomy realizm, gdyż jego zdaniem *Kościół Piusa XI i Piusa XII, Kościół wielkich mas ludzkich, już nie istnieje. Katolicka Hiszpania, katolicka Austria, katolicki Quebec, gdzie one są? Zniknęły, wyparowały. Wszyscy ci pracownicy ministerstw*

Watykanu nie mają wobec tego sensu. Nie ma potrzeby utrzymywania tej całej maszyny rządowej, tych wszystkich biur, tej siły roboczej. Lepiej wrócić na Lateran, zmienić skalę.

Tak więc, z potrzeby reakcji na nadużycia kurialistów i niezaprzeczalnego faktu potężnego kryzysu, w jakim od dziesięcioleci pogrąża się Kościół, w swoście pojmowanym realizmie rodzi się plan dalszego samoograniczenia i demontażu kościelnych struktur oraz ograniczenia władzy samego papieża. Albowiem zdaniem zwolenników przeprowadzki na Lateran, oznaczałoby to *odrzućcie monarchicznej koncepcji papiestwa na rzecz uwypuklenia duszpasterskiej roli biskupa Rzymu (sic!)*.

A z jakąż to monarchiczną koncepcją papiestwa chcieliby zerwać zwolennicy „reformy”? Z tą, której wyrazicielami i kontynuatorami byli przez wieki tacy wielcy i święci papieże jak: św. Grzegorz VII, św. Pius V, bł. Innocenty XI, bł. Pius IX i św. Pius X. Z tą, od której bynajmniej nie odzegnawali się też posoborowi następcy zdemonizowanych przez Messoriego Piusów: bł. Jan XXIII, Paweł VI, Jan Paweł I, bł. Jan Paweł II oraz mocno podkreślający zasadę ciągłości Benedykt XVI.

Warto przy okazji uświadomić sobie, że tak radykalne zerwanie z dotychczasowym modelem papieżstwa z pewnością wiązałoby się z odrzuceniem resztek splendoru, dostojności i wynikającego z nich piękna, które wciąż jeszcze błyszczy jak gwiazda wśród egalitarnej nocy rewolucyjnego mizerabilizmu współczesnego świata.

Koniec Państwa Watykańskiego?

Najprawdopodobniej też konsekwencją takiego posunięcia byłaby stopniowa likwidacja Państwa Watykańskiego. Bo kto niby miałby nim zarządzać i w jakim celu? Wystarczy też wyobrazić sobie, jak wyglądałyby papieskie uroczystości na najwyższym szczeblu bez takich „drobiazgów” jak, na przykład, gwardia szwajcarska czy hymn papieski.

Komu – kto kocha Kościół i papieżstwo – może zależeć na tym, aby osobę tego i następnych papieży zredukować do roli jednego z patriarchów lub, co gorsza, do jakiegoś wędrownego Dalajlamy? A przecież taka sytuacja byłaby też rezygnacją z kulturotwórczej i cywilizacyjnej misji, jaką przez siedemnaście stuleci prowadzili papieże, używając tytułu *Pontifex Maximus* lub tym bardziej *Summus Pontifex Ecclesiae Universalis* jako punkt odniesienia dla całego chrześcijańskiego i

pogańskiego świata, co do dzisiaj – pomimo marginalizacji Kościoła – wciąż jeszcze wyraźnie się odczuwa.

Z Lateranu do katakumb i dalej...

Można odnieść wrażenie, że w przytoczonych powyżej postulatach zawiera się uświadomione bądź nie dążenie do poprowadzenia Kościoła Chrystusowego w kierunku przeciwnym do tego, który z woli Bożej Opatrzności został mu nakreślony po wyjściu z katakumb. Zamiast bowiem umacniać i walczyć o należne sobie pierwszoplanowe miejsce w świecie na większą chwałę Boga w czasie i w wieczności, Kościół dokonałby wielkiego zwrotu i ruszył drogą z Watykanu, przez Lateran, do katakumb, i dalej – tym razem z własnej woli – na arenę...

A wówczas dla tych, którzy dzisiaj tak ochoczo pragną samoograniczenia Kościoła i papieża w imię jakiejś własnej wizji Kościoła wyzutego z mechanizmów samoobrony, nie byłoby zasługi męczeństwa – jeśliby, nie daj Boże, stał za ich motywami zuchwały brak roztropności, który sprowokowałby otwarte prześladowania.

Pozostaje przy tym jeszcze jedna, „drobna” już kwestia: co miałyby się stać z majątkiem likwidowanego Państwa Watykańskiego? Taka likwidacja mogłaby na przykład przybrać formę kościelnej „pierestrojki”, w której owi „zepsuci kurialiści” dzierżący władzę tak mocno, że nie dał im rady poprzedni papież, otrzymaliby gwarancje uwłaszczenia w zamian za nieprzeszkadzanie w demontażu dotychczasowych struktur...

<http://www.pch24.pl/pieriestrojka-w-kosciele-,14696,i.html#ixzz2TGNSMxLa>

Powyższy artykuł w całości został opublikowany w dwumiesięczniku "Polonia Christiana". Magazyn jest dostępny w kioskach, dobrych salonach prasowych oraz na stronie ksiegarnia.piotrskarqa.pl.
Tekst można również przeczytać w e-wydaniu na stronie epch.poloniachristiana.pl.
Read more: <http://www.pch24.pl/pieriestrojka-w-kosciele-,14696,i.html#ixzz2TGOGxgIh>